Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2166/2005

av den 20 december 2005

om fastställande av återhämtningsåtgärder för bestånden av sydkummel och havskräfta i Kantabriska sjön och väster om Iberiska halvön och om ändring av förordning (EG) nr 850/98 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer

(EUT L 345, 28.12.2005, s. 5)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009	L 343	1	22.12.2009

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2166/2005

av den 20 december 2005

om fastställande av återhämtningsåtgärder för bestånden av sydkummel och havskräfta i Kantabriska sjön och väster om Iberiska halvön och om ändring av förordning (EG) nr 850/98 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]), och

av följande skäl:

(1) Av nyligen framlagda vetenskapliga rekommendationer från Internationella havsforskningsrådet (ICES) framgår det att fiskedödligheten bland bestånden av sydkummel och havskräfta i ICES-sektionerna VIII c och IX a har varit sådan att mängden lekmogen fisk i havet har minskat i så hög grad att bestånden inte längre fylls på genom fortplantning, och att de därför hotas av kollaps.

(2) Åtgärder bör vidtas för att upprätta fleråriga planer för dessa bestånds återhämtning enligt artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ([2]).

(3) Målet för dessa planer bör vara att se till att dessa bestånd åter befinner sig inom säkra biologiska gränser inom tio år.

(4) Målet bör anses vara uppnått när de berörda bestånden, på grundval av en bedömning från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) anses befinna sig inom säkra biologiska gränser mot bakgrund av de senaste rekommendationerna från ICES.

(5) För att detta mål skall kunna uppnås bör fiskdödligheten kontrolleras så att den minskar från år till år.

(6) En sådan kontroll över fiskdödligheten kan uppnås genom en lämplig metod för att fastställa de totala tillåtna fångstmängderna (TAC) för de berörda fiskbestånden och ett system som inbegriper stängda områden och begränsningar av antalet kilowattdagar, varigenom fiskeansträngningarna när det gäller dessa bestånd begränsas så mycket att de totala tillåtna fångstmängderna inte kan överskridas.

(7) När återhämtningen har uppnåtts bör rådet på kommissionens förslag fatta beslut om uppföljningsåtgärder i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 2371/2002.

([1]) Yttrandet avgivet den 14 april 2005 (Ännu ej offentliggjort i EUT).
([2]) EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

▼B

(8) Ytterligare kontrollåtgärder utöver dem som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ([1]) bör inkluderas för att säkerställa efterlevnad av de åtgärder som föreskrivs i den här förordningen.

(9) Återhämtningen av bestånden av havskräfta kräver att vissa områden där arten fortplantar sig skyddas från fiske. Förordning (EG) nr 850/98 ([2]) bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH MÅL

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning upprättas en återhämtningsplan för följande bestånd (nedan kallade ”berörda bestånd”):

a) Beståndet av sydkummel inom sektionerna VIII c och IX a enligt den indelning som gjorts av Internationella havsforskningsrådet (ICES).

b) Beståndet av havskräfta i ICES-sektion VIII c.

c) Beståndet av havskräfta i ICES-sektion IX a.

Artikel 2

Återhämtningsplanens syfte

Syftet med återhämtningsplanen är att bygga upp de berörda bestånden så att de befinner sig inom säkra biologiska gränser i överensstämmelse med informationen från ICES. Detta innebär följande:

a) När det gäller det bestånd som avses i artikel 1 a, att nå upp till en biomassa för lekbeståndet på 35 000 ton under två på varandra följande år, i enlighet med tillgängliga vetenskapliga rapporter, eller öka mängden lekmogen fisk inom en tioårsperiod så att värden på minst 35 000 ton uppnås. Denna siffra skall justeras mot bakgrund av nya vetenskapliga uppgifter från STECF.

b) När det gäller de bestånd som avses i artikel 1 b och 1 c, bygga upp bestånden så att de befinner sig inom säkra biologiska gränser inom en tioårsperiod.

([1]) EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 768/2005 (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).
([2]) EGT L 125, 27.4.1998, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1568/2005 (EUT L 252, 28.9.2005, s. 2).

▼B

Artikel 3

Utvärdering av återhämtningsåtgärder

1. Kommissionen skall från och med det andra året som denna förordning tillämpas och därefter varje år på grundval av yttranden från ICES och STECF utvärdera effekten av återhämtningsåtgärderna på de berörda bestånden och fisket efter dessa bestånd under denna förordnings andra tillämpningsår och varje år därefter.

2. Om kommissionen på grundval av den årliga utvärderingen finner att något av de berörda bestånden har uppnått de mål som fastställs i artikel 2 skall rådet med kvalificerad majoritet och på kommissionens förslag fatta beslut om att för det beståndet byta ut den återhämtningsplan som föreskrivs i den här förordningen mot en förvaltningsplan enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 2371/2002.

3. Om kommissionen på grundval av den årliga utvärderingen finner att något av de berörda bestånden inte visar tillräckligt tydliga tecken på återhämtning, skall rådet med kvalificerad majoritet och på kommissionens förslag fatta beslut om ytterligare och/eller alternativa åtgärder för att säkerställa det berörda beståndets återhämtning.

KAPITEL II

TOTALA TILLÅTNA FÅNGSTMÄNGDER

Artikel 4

Fastställande av TAC

1. Varje år skall rådet med kvalificerad majoritet och på grundval av kommissionens förslag besluta om TAC för de berörda bestånden för det påföljande året.

2. TAC för det bestånd som avses i artikel 1 a skall fastställas i enlighet med artikel 5.

3. TAC för de bestånd som avses i artikel 1 b och 1 c skall fastställas i enlighet med artikel 6.

Artikel 5

Förfarande för fastställande av TAC för det berörda beståndet av sydkummel

1. Om STECF mot bakgrund av den senaste rapporten från ICES beräknar att fiskedödligheten för det bestånd som avses i artikel 1 a ligger över 0,3 per år, får TAC för det beståndet inte överskrida en fångstnivå som, enligt en vetenskaplig utvärdering som görs av STECF mot bakgrund av den senaste rapporten från ICES, kommer att resultera i en minskning med 10 % av fiskedödligheten under det år den tillämpas jämfört med den fiskedödlighet som beräknats för det föregående året.

2. Om STECF mot bakgrund av den senaste rapporten från ICES beräknar att fiskedödligheten för det bestånd som avses i artikel 1 a är lika med eller mindre än 0,3 per år skall TAC fastställas på en fångstnivå som, enligt en vetenskaplig utvärdering som gjorts av STECF mot bakgrund av den senaste rapporten från ICES, kommer att resultera i en fiskedödlighet på 0,27 per år det år den tillämpas.

▼B

3. Om STECF mot bakgrund av den senaste rapporten från ICES kan beräkna en fångstnivå motsvarande fiskedödligheten enligt punkterna 1 och 2 endast för en del av ICES-sektionerna VIII c och IX a, skall TAC fastställas på en nivå som är förenlig både med

a) den fångstnivå som motsvarar den angivna dödligheten inom det område som omfattas av den vetenskapliga rekommendationen, och

b) bibehållandet av en konstant fångstnivå mellan det område som omfattas av den vetenskapliga rekommendationen och sektionerna VIII c och IX a i sin helhet. Kvoten skall beräknas på grundval av fångsterna under de tre år som föregår det år under vilket beslutet fattas.

Den beräkningsmetod som skall användas återfinns i bilagan till denna förordning.

Artikel 6

Förfarande för fastställande av TAC för bestånden av havskräfta

På grundval av STECF:s senaste vetenskapliga bedömning skall TAC för de bestånd som avses i artikel 1 b och 1 c fastställas på en nivå som resulterar i samma relativa förändring av fiskedödligheten som den förändring av fiskedödligheten som uppnås för det bestånd som avses i artikel 1 a genom tillämpning av artikel 5.

Artikel 7

Begränsningar av TAC-variationer

Från och med det första tillämpningsåret för den här förordningen skall följande bestämmelser gälla:

a) Om tillämpningen av artikel 5 eller artikel 6 leder till en TAC som överskrider det föregående årets TAC med mer än 15 %, skall rådet anta en TAC som inte får vara mer än 15 % högre än det årets TAC.

b) Om tillämpningen av artikel 5 eller artikel 6 leder till en TAC som understiger det föregående årets TAC med mer än 15 % skall rådet anta en TAC som inte får vara mer än 15 % lägre än det årets TAC.

KAPITEL III

BEGRÄNSNINGAR AV FISKEANSTRÄNGNINGEN

Artikel 8

Begränsningar av fiskeansträngningen

1. De totala tillåtna fångstmängder som avses i kapitel II skall kompletteras genom ett system för begränsning av fiskeansträngningen som grundar sig på geografiska områden och typ av fiskeredskap samt de därmed förbundna villkor för utnyttjande av dessa fiskemöjligheter som anges i bilaga IV b till rådets förordning (EG) nr 27/2005 av den 22 december 2004 om fastställande för år 2005 av fiskemöjligheter

▼B

och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ([1]).

2. För fartyg som omfattas av det system för begränsning av fiskeansträngningen som avses i punkt 1 skall rådet varje år med kvalificerad majoritet på grundval av ett förslag från kommissionen besluta om en justering av det maximala antalet tillgängliga fiskedagar. Justeringen skall motsvara den årliga justering av fiskdödligheten som av ICES och STEFC beräknas överensstämma med den fiskdödlighet som fastställs i enlighet med den i artikel 5 beskrivna metoden.

3. Genom undantag från bestämmelserna i punkterna 1 och 2 får varje berörd medlemsstat tillämpa en annan metod för förvaltning av fiskeansträngningen i den del av område IX a som ligger öster om longitud 7°23′48″ V mätt enligt WGS84. En sådan metod skall fastställa en referensnivå för fiskeansträngningen som motsvarar fiskeansträngningen 2005. Fiskeansträngningen för 2006 och påföljande år skall justeras med en mängd som skall beslutas av rådet med kvalificerad majoritet på grundval av ett förslag från kommissionen. Denna justering skall föreslås efter det att man har övervägt den senaste rekommendationen från STECF mot bakgrund av de senaste rapporterna från ICES. Om det inte föreligger något beslut från rådet skall de berörda medlemsstaterna säkerställa att fiskeansträngningen inte överskrider referensnivån.

4. Kommissionen kan anmoda varje medlemsstat som använder undantagsbestämmelsen i punkt 3 att lämna en rapport om tillämpningen av en annan metod för förvaltningen av fiskeansträngningen. Kommissionen skall låta alla övriga medlemsstater ta del av denna rapport.

5. I punkt 3 avses med fiskeansträngning summan under ett kalenderår av produkterna av den på alla berörda fartyg installerade maskinstyrkan, mätt i kW, och antalet fiskedagar i området.

▼M1

———————

▼B

KAPITEL V

ÄNDRINGAR AV FÖRORDNING (EG) nr 850/98

Artikel 15

Begränsningar av fiske efter havskräfta

Följande artikel skall föras in i förordning (EG) nr 850/98:

”Artikel 29b

Begränsningar av fiske efter havskräfta

1. Under de perioder som fastställs nedan skall fiske med

i) bottentrålar eller liknande släpredskap som har kontakt med havsbotten, och

([1]) EUT L 12, 14.1.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1936/2005 (EUT L 311, 26.11.2005, s. 1).

▼B

ii) mjärdar vara förbjudet inom de geografiska områden som avgränsas av loxodromer som förbinder följande positioner mätt enligt WGS84:

a) Från och med den 1 juni till och med den 31 augusti:

latitud 42°23′N, longitud 08°57′V

latitud 42°00′N, longitud 08°57′V

latitud 42°00′N, longitud 09°14′V

latitud 42°04′N, longitud 09°14′V

latitud 42°09′N, longitud 09°09′V

latitud 42°12′N, longitud 09°09′V

latitud 42°23′N, longitud 09°15′V

latitud 42°23′N, longitud 08°57′V

b) Från och med den 1 maj till och med den 31 augusti:

latitud 37°45′N, longitud 009°00′V

latitud 38°10′N, longitud 009°00′V

latitud 38°10′N, longitud 009°15′V

latitud 37°45′N, longitud 009°20′V

2. Med avvikelse från förbudet i punkt 1 skall fiske med bottentrålar eller liknande släpredskap som har kontakt med havsbotten inom det geografiska område och under den period som anges i punkt 1 b tillåtas under förutsättning att bifångsterna av havskräfta inte överstiger 2 % av den totala fångstvikten.

3. Med avvikelse från förbudet i punkt 1 skall fiske med mjärdar som inte innebär fångst av havskräfta tillåtas inom de geografiska områden och under den period som anges i punkt 1 b.

4. Inom de geografiska områden och utöver de perioder som anges i punkt 1, får bifångsterna av havskräfta inte överstiga 5 % av den totala fångstvikten.

5. Inom de geografiska områden och utöver de perioder som anges i punkt 1 skall medlemsstaterna säkerställa att nivåerna för fiskeansträngningen för de fartyg som fiskar med bottentrålar eller med liknande släpredskap som har kontakt med havsbotten inte överstiger nivåerna för fiskeansträngningen för den berörda medlemsstatens fartyg under samma perioder och inom samma geografiska områden som 2004.

6. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om sina åtgärder för att uppfylla den skyldighet som anges i punkt 5. Om kommissionen anser att skyldigheten inte uppfylls genom en medlemsstats åtgärder kan kommissionen föreslå att åtgärderna ändras. Om kommissionen och den berörda medlemsstaten inte kan enas om åtgärderna får kommissionen anta åtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 2371/2002 (*).

(*) EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.”

▼B

Artikel 16

Rapport om återhämtningsplanen

Kommissionen skall för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport med slutsatser om tillämpningen av återhämtningsplanen för berörda bestånd, inbegripet tillgängliga samhällsekonomiska data med anknytning till planen. Rapporten skall läggas fram senast den 17 januari 2010.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA

Metod för beräkning av TAC för sektionerna VIII c och IX a för sydkummel om en vetenskaplig fångstprognos endast finns tillgänglig för en del av området

Om den vetenskapliga rekommendationen för fångster från ett delområde inom sektionerna VIII c och IX a motsvarande den fiskedödlighet som anges i artikel 5 är x ton, medelfångsten från samma delområde under de tre föregående åren är y ton, och medelfångsten från hela VIII c och IX a under de föregående tre åren är z ton, skall TAC beräknas som zx/y ton.